

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי אשדוד

תיק מספר: 28755/2
תאריך: י"ז טבת תשע"ב
(12/1/2012)
צד א': [מ] [מ] :
ת.ז.: 034905158
צד ב': [א] [א] :
ת.ז.: 023772965
הנדון: גירושין

ב"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב יקותיאל כהן – אב"ד
הרב מרדכי רלב"ג – דיין

נימוקי דעת הרוב

לפנינו עומדת תביעה של האשה לחייב את בעלה במתן גט.

עמדת האשה:

- א. נישואין כושלים וקצרי מועד: הצדדים הכירו זמן קצר וכבר בתחילת הדרך נתגלעו פערים וחוסר התאמה בין הצדדים. כיום הצדדים פרודים למעלה משנתיים, ובמקרה שכזה ראוי להשתדל שיהיה גט בין הניצים.
- ב. מקח טעות: הבעל הונה את האשה קודם לנישואין בשתי נקודות מהותיות:

1. הבעל פרסם את עצמו באתר הכרויות כאחד שנמצא עם רגל וחצי לחזרה תמידית ארצה, בניגוד לעמדתו כיום.
הבעל בגרסתו השקרית טען, כי הוא ואשתו תכננו לקבוע אותו מקום מגורים בלוס אנג'לס ואילו האשה טענה כי הבעל התחייב כי יסעו לתקופה קצרה שלא תעלה על שנתיים כדי לחסל את עסקיו של הבעל ולאחר מכן יחזרו לארץ להתגורר בה ולחיות בה.
הטענות התבררו בפני שתי ערכאות שיפוטיות. לאחר דיונים ארוכים ששמע ביהמ"ש למשפחה את הצדדים, קבע ביהמ"ש כי יש ליתן אמון מלא בגרסת האשה, פס"ד זה אושר ע"י ערכאת ערעור בביהמ"ש המחוזי ולא הוגש ערעור על פס"ד זה בבית המשפט העליון.
2. הבעל הינו נוכל מועד, הנושא עמו קופת שרצים הנוגעת לעבירות מרמה והונאה רבות, ביה"ד פנה אל הבעל בשאלה האם יסכים לחשיפת עברו כפי שמופיע ברישומי משטרת ישראל אולם הבעל סירב, סירובו מעיד כאלף עדים על אמיתת החשדות. האשה אינה מעוניינת לדור בכפיפה אחת עם נחש ונוכל כמותו.

ג. מאיסות מבוררת של האשה בבעל לנוכח התנהגותו כלפיה וכלפי בני משפחתה:

1. עוד בהיות הצדדים בארה"ב נוכחה האשה כי הבעל מתנהג באופן חריג, קורא באופן אובססיבי את תכתובות הדואר שלה ומתנהג באופן שתלטיני וכוחני. התנהגות זו התגלתה גם בהליך שהתנהל בתביעה שהגיש הבעל עפ"י האמנת האג, שם הוברר כי הבעל גנב באופן שיטתי את כל תכתובות הדואר של האשה

מדינת ישראל

והציגם בפני ביהמ"ש בנסיין להוכיח את גירסתו. התנהגות חולנית זו של הבעל מעידה כי המאיסות שחשה האשה כלפי הבעל הינה מאיסות מבוררת ומוצדקת.

2. התנהגותו הגסה והבוטה כלפי אמה של האשה כשהגיעה לארה"ב בכדי לסעוד את בתה בלידת בנם המשותף של הצדדים, עזרתה הפיזית של האם היתה נחוצה וזאת בשל מצבה ההלכתי של האשה שמנע מהבעל לעזור לאשה, אולם הבעל התמיד באופן התנהלותו ומנע מהאם לעזור לבתה ואף הגדיל לעשות כשסילק את האם מדירת הצדדים ללא שיהיה לה מקום להתגורר בו.

3. סירובו של הבעל לאפשר לאשה לנסוע עם התינוק לשהות עם אביה החולה אשר אושפז בבית החולים עת לקה בליבו, ממחישה את שיפלותו והתנהלותו של הבעל הן כלפי האשה והן כלפי בני משפחתה. נסיונו של הבעל לטעון כי איפשר לאשה לנסוע אולם בלי ליטול עימה את התינוק, אינה אלא צביעות והתחסדות, כאשר התינוק ניזון אך ורק מהנקה.

דפוסי האלימות והכוחניות שמאפיינים את התנהלותו המתמשכת של הבעל כלפי האשה מבססים אף את טענת המאיסות המבוררת של האשה בבעלה ואין כל סיכוי שהאשה תוכל לדור עם נחש זה תחת קורת גג אחת.

תימוכין לכך ניתן לראות בדו"חות של הגורמים המקצועיים שהונחו בפני ביה"ד, הממליצים לצמצם את המפגשים הפרונטאליים של הבעל עם האשה (סביב הסדרי ראייה), וזאת מהטעם כי הבעל מנצל מפגשים אלו כדי להתנגח ולהציק לאשה ולבני משפחתה. על אחת כמה וכמה שאין שום אפשרות ואפילו קלושה שבני הזוג יחיו יחד.

ד. התנהלות הבעל כלפי האשה מעיד כי הוא עצמו מאס בה.

לאורך כל הדרך לא פעל הבעל בכיוון של שלום בית, לא מהבחינה המשפטית – הבעל לא הגיש מעולם תביעה לשלום בית, מאידך גרר את האשה להליכים משפטיים בעניין מזונות בנם המשותף, כאשר הוא נמנע מלשלם ולו שקל אחד עבור הוצאות הבר. ואף לאחר פסיקת בית המשפט נמנע הבעל מלשלם ורק לאחר פתיחת הליכים בהוצל"פ, ניאות הבעל לשלם חלקית את מזונות בנו. במקביל התמיד הבעל בהגשת עשרות ערעורים על החלטות בית הדין וגרירת האשה להליכים משפטיים מיותרים. התנהלות זו מעידה על מאיסות מוחלטת שמאס הבעל באשה. ואף לא מבחינה אישית – הבעל לא הביע מעולם כוונה רצינית ולא עשה שום דבר בכדי לתקן את מעשיו ולהשיב את שלום הבית, ההיפך הוא הנכון, כל פעולותיו של הבעל כוונו לפגיעות נוספות באשה ורק הרחיקו את שלום הבית.

עמדת הבעל:

א. טענת האשה כי הנישואין היו כושלים וקצרי מועד:

הבעל מכחיש את תיאור האשה על אופי חיי הזוגיות שלהם, לדבריו היו להם חיי נישואין מאושרים במהלכם היו יוצאים יחדיו בערבים מס' פעמים בשבוע לסידורים ולמסעדות. בבקרים היו מטיילים בפראק ואוכלים יחד ארוחת בוקר. כמו כן נסעו לחופשות. האשה היתה רגילה ללכת שלש פעמים בשבוע למכון כושר. חייה היו וורודים. תיאור זה מגובה במיילים שהיתה שולחת לחברותיה בארץ והיתה מספרת ומתארת את חייה המאושרים.

ב. טענת האשה כי הבעל הונה אותה:

הבעל מכחיש כי הונה את האשה. הבעל טוען כי האשה נסעה איתו לארה"ב ע"מ להשתקע שם. הראיה, האשה עשתה ביטוח רפואי בארה"ב המיועד לתושבי ארה"ב ולא לתיירים, כמו כן עשו הצדדים פעולות לרכישת רכב. יתירה מכך אף חיפשו לרכוש בית בקירבת ביהכנ"ס. בנוסף לכך, האשה הגישה בקשה לשלטונות ארה"ב לקבלת גרין קארד וכן תכננה להתפטר מעבודתה בארץ ישראל.

מדינת ישראל

בגירסת האשה על כוונתה לקביעת מקום מגוריה הקבוע נמצאו סתירות. אשר לטענת האשה כי הבעל הסתיר ממנה את עברו הפלילי, מכחיש הבעל כי יש לו עבר פלילי ואף ביקש מבית הדין לזמן את השוטר למתן עדות בעניין, כדי להוכיח שלא היו דברים מעולם.

ג. טענת האשה על מאיסותה בבעל:

קיימת תשתית עובדתית וראייתית כי פיה וליבה של האשה אינם שווים, האמת היא שהאשה אהבה ועדיין אוהבת את הבעל. הגורם המפריע לקשר הזוגי של הצדדים הוא אמה של האשה אשר התערבה בחיי נישואיהם והסיתה את ביתה כנגד בעלה. האם אף הגדילה ואמרה לבעל בנוכחות ביתה "מבעל מתגרשים ומאמא לא" המשפט חושף את תוכניתה של האם להפריד בין בני הזוג. הבעל טוען כי כאשר יוסר הגורם המפריע יחזור שלום הבית לשרור בין בני הזוג כבתחילה. גירסה זו נתמכת בתסקיר פקידת הסעד מיום 7.6.2010 אשר מוכיח את אהבתה של האשה לבעל, כמו כן מייל ששלחה האשה לבעל זמן קצר קודם לתביעה הגירושין מוכיח כן. במייל כתבה האשה לבעל כי הוא "יקר לה".

ד. טענת האשה כי הבעל מאס בה:

הבעל מכחיש מכל וכל טענה זו ומציין כי ניסה בכל דרך ובכל אמצעי לדבר אל ליבה של האשה וזאת בסיועו של דיין ביה"ד. הצדדים אף הצליחו לשקם את יחסיהם באיטיות עקב לצד אגודל. אשר לטענת האשה עי הבעל גרר את האשה להליכים משפטיים מיותרים, טוען הבעל כי אדרבא האשה היא זו שהגישה יותר מעשרים בקשות לביה"ד ובנוסף הגישה עתירות לערכאות האחרות כנגד הבעל, ואין לה להלין אלא על עצמה. לגופו של עניין, זכותו הלגיטימית ואף חובתו המוסרית של הבעל לדאוג לבנו יתידו ולמצב בריאותו. הדרך היחידה להתגונן מניסיונה של אשתו לנשל אותו מזכות וחובה זו נותרה דרך הערכאות הממונות על כך.

דין

לאחר שמיעת דברי הצדדים והעדויות והעיון בחומר המצוי בתיק, מחליט ביה"ד לחייב את הבעל במתן גט לאשתו מהנימוקים דלהלן:

הרשויות הרשמיות שעסקו בעניינם של בני הזוג הגיעו למסקנה כי מדובר בבעל עם התנהגויות בעלות דפוסים נוקשים המעידות על ניסיון להשיג שליטה מלאה ובלעדית בכל מצב וסוגיה הנוגעת לו. כל בעל דעה אשר אינו חושב כמותו, מבטל הבעל את דעתו וילחם עימו עד חורמה בכל הכוחות והאפשרויות העומדות לו, וזאת עד אשר הסובבים אותו ישמעו לדעתו ויפעלו על פיה.

בהתנהלות זו התנהג הבעל מול המתאמת הורית שמונתה ע"י בית הדין במטרה לנסות ולגשר בין בני הזוג בכל הנוגע לילדם המשותף – עיין מכתבה של המתאמת ההורית מתאריך 30.8.2010 – עיין תסקיר שירותי הרווחה מתאריך 20.9.2010 בשיתוף פקידת הסעד המחוזית, רכזת פקידי הסעד ופקידת הסעד המקומית. בתסקיר זה כתבו אנשי המקצוע ביקורת קשה כנגד האב כדלהלן, "דו"ח התיאום ההורי נתן לגיטימציה למה שראינו בעבר וההתרשמות של אנשי המקצוע היא שלאב צורך לשלוט. להיאבק ולא להגיע לפשרות במטרה "לנצח במערכה". אנו רואים התנהגות זאת של האב כהתנהגות בעייתית אשר גורמת להסלמה של הסכסוך".

דפוס התנהגות זה אף משתקף בפסיקת בית המשפט לענייני משפחה מתאריך 21.1.2010 אשר נדרש לתביעתה של האשה כנגד בעלה להחזרת הטיולון שרכשו עבור בנם המשותף כאשר שופטת בית המשפט הביעה את מורת רוחה מהתביעה העוסקת בטפל כאשר העיקר והוא טובתו של הילד נזנח. בית המשפט החליט לחייב את הבעל בהוצאות משפט, בשל גרירתה של האשה להליכים משפטיים מיותרים. התנהלות זו מוכיחה את אופיו השתלטני של הבעל אשר אינו מוכן לוותר לזולת במאומה כאשר הזולת אינו מוכן להישמע לתכתיבו, וילחם בו במלחמת התשה ויבזבז על כך זמן רב, וממון רב הכרוך בהוצאות בגין הליכים משפטיים מיותרים וזאת עד שיכניע את הזולת.

אדם בעל אופי שכזה יש לדמותו למה שכתב בתשובות התשבי"ץ ח"י סימן ח' וז"ל "אשה שבעלה מצער אותה הרבה עד שמרוב הצער היא מואסת אותו, והכל יודעים בו שהוא אדם קשה הרבה, והיא אינה

מדינת ישראל

יכולה לסבול אותו לרוב הקטטות והמריבות, וגם הוא מרעיבה עד שהיא שנאה את החיים, והיא אינה יכולה לבוא לבית דין, מפני שאחד מבעלי ההוראה הפחידה שאם תשאל כתובתה בבית הדין שתפסיד אותה, הודיעו מה הדין בזה.

תשובה: קרוב הדבר בזה שיוציא ויתן כתובה, דקיימא לן לחיים ניתנה ולא לצער, כדנפקא לן מקרא דכתיב כי היא היתה אם כל חי, בפרק אף על פי, ואפילו במדיר את אשתו בדברים שאין לה צער כל כך אמרינן יוציא ויתן כתובה, כדאיתא בהמדיר בהרבה מקומות, דוק ותשכח, כל שכן בצער תדיר שיש לנו לומר יוציא ויתן כתובה, לפי שאין אדם דר עם נחש בכפיפה. ואף על גב דבאומר איני זן ואינו מפרנס פסק הריא"ף ז"ל דלא יוציא ויתן כתובה, התם היינו טעמא משום דאפשר בתקנה עד שיכפוהו לגרש יכפוהו לזון, אבל הכא מעוות לא יוכל לתקון הוא, ומקרא מלא דיבר הכתוב טוב פת חרבה ושלוחה בה מבית מלא זבחי ריב, ועוד כתוב טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו, הרי שיותר קשה היא מריבה מחסרון מזונות, ואיזו טובה יש לאשה שבעלה מצערה במריבה בכל יום ויום.

ואפילו לכופף אותו להוציא יש לדון מקל וחומר בבעל פוליוס, דהשתא מפני ריח הפה כופין, מפני צער תדיר שהוא מר ממות לא כל שכן, וכיוצא בזה הקל וחומר הזכירו בירושלמי על איני זן ואינו מפרנס, וגם יש פוסקין באומר איני זן ואינו מפרנס כופין אותו להוציא, ואם זה מרעיב אותה הרי הוא בכלל זה. ההפרש שיש בין יוציא ויתן כתובה ובין כופין אותו להוציא הוא, שכשאמר יוציא ויתן כתובה אין כופין אותו לגרש, אלא מגבין אותה כתובתה, ואם גירש עצמו מוטב, ואם לא קרינא ליה עברינא, וכשאמר כופין עושין בו כפיה, אפילו בשוטי, הכי מוכח בירושלמי, וכן כתבו המפרשים ז"ל. זה הנראה בזה, ואף על פי שיש בתשובת גדולי האחרונים ז"ל שאין כופין בזה כלל, אנו לאו קטלי קני כאגמא אנו, ומילתא דתליא בסברא אין לדיין אלא מה שענינו ראות, ואפשר שלא אמרו כן על כיוצא בזה הצער הגדול, "עכ"ל.

אשר על כן, מאחר והבעל מוכר כאדם קשה ושתלטן בפני הגורמים המקצועיים המעורבים והאשה מואסת בו מחמת התנהגותו הוי מאיס עלי באמתלא מבוררת כאשר הבעל ממשיך עומד ומחזיק באופיו הקשה ולכן דינו כאמור באה"ע סימן קנ"ד ס"א עיי"ש.

עילה נוספת לחייב את הבעל דידן במתן גט היא, ע"פ מה שפסק הרמ"א בסימן ע"ז סעיף ג' וז"ל "ואם עשה שלא כהוגן שקדשה ברמאות ובתחבולות כופין אותו לגרש". מקור ההלכה הוא בשו"ת הראש כלל ל"ה סימן ב' וז"ל "אמנם, אם נראה לכם רבותי הקרובים אל הדבר, שאם המקדש אינו אדם ראוי והגון לדבק בבת טובים, ובנכל ובתרמית פתיה, וקרוב הדבר לדמותו לעובדא דנרש, דגרסינן ביבמות בפרק ב"ש (ק): משום שנעשה שלא כהוגן, הפקיעו הקידושין את זה שעשה שלא כהוגן, נהי דקדושין לא נפקיע, מ"מ יש לסמוך בנדון זה על דברי קצת רבותינו, שפסקו כדינא דמורדת דכופין אותו לגרשה, אמנם, יש לנסות אם יוכלו לפייסו בריצוי כסף, ואם לא יאות, אני נגרר אחריכם לכופו לגרשה, ושלום, אשר בן ה"ר יחיאל זצ"ל".

בית המשפט לענייני משפחה באשדוד ובית המשפט המחוזי בבאר שבע קבעו חד משמעית "יש ליתן אמון מלא בגירסת הנתבעת, המצג שהציג התובע בפניה היה מצג של רצון לחזור להתגורר בישראל וכי הנסיעה לארה"ב נועדה אך ורק לצורך חיסול עסקיו שם".

העיון בנימוקי שתי הערכאות משכנעים, ונראה כי בית הדין היה מגיע לאותה מסקנה. אמנם בית המשפט הוסיף וכתב כי "לא ניתן לקבוע בוודאות, האם המצג שהציג התובע בדבר כוונותיו הטהורות היו חזרה לישראל, אולם, ברור הוא כי גם אם כוונותיו היו לחזור ולהתגורר בישראל, הרי ששינה כוונתו בלי להודיע/ להיוועץ/ להסכים, על כך עם הנתבעת, וזאת במועד מסוים שבין היכרותו עם הנתבעת לבין דצמבר 2008".

אולם לעניין מאיסות האשה בבעלה, שזו העילה לחיוב הבעל בגט כדינא דהרא"ש וכפי שכתב החתם סופר הובא בפתיח תשובה שם ס"ק ח', מכח התנהלותו של הבעל שעשה שלא כהוגן והתנהג עם אשתו ברמאות ובתחבולות אין זה משנה אם התכוון לכך בשעה שנשאה, או תקופה קצרה לאחר מכן. ולפיכך יש לחייב את הבעל במתן גיטה.

יש להוסיף על כך את מה שעשה הבעל שלא כהוגן בכך שהסתיר הבעל מהאשה באשר לעברו הפלילי. בתסקיר (חסוי) שהוגש לבית הדין ע"י שירותי הרווחה נכתב כי לאחר בדיקה שנערכה מול משטרת אשדוד נמצא "שאלון מוכר במחוז המרכז, בגין עבירות של מרמה ועוקץ, תמיד הצליח לצאת מהן, כי הגיע

מדינת ישראל

להסדר עם האנשים, בגין כך הוגשו תלונות לפרקליטות ויש לו תיקים פתוחים שם, לדבריו יש בסיס סביר שאלון היה מעורב בפלילים".

עילה נוספת לחיוב הבעל בגט היא, מרידת הצדדים זה בזו. האשה תובעת גירושין, הבעל אמנם בפיו טוען שהוא רוצה שלום בית, אך מעשיו מוכיחים כי אין פיו וליבו שווים.

בתיק זה קיימת תופעה משונה, כאשר הבעל מצד אחד טוען כי הוא משתוקק לשלום בית עם האשה, ומצד שני נוקט הליכים משפטיים נוקבים כנגדה על כל צעד ושעל, ואף הגדיל לעשות והגיש בקשה לביה"ד להוצאת צו מאסר כנגד האשה.

יתכן וצודק הבעל בטענותיו כנגד האשה, אך אין זה עולה בקנה אחד עם תביעתו לשלום עם האשה. בעל שרוצה שאשתו תשוב אליו לחיות עמו תחת קורת גג אחת, צריך לפייסה ולהוכיח לה על כוונותיו הכנות שאכן הוא חפץ בשלום בית, אולם מעשיו של הבעל דידן מוכיחות כוונות הפוכות. על התנהגות זו יפה הכתוב "רוממות אל בגרונו וחרב פיפיות בידם".

להתרשמות הנ"ל שותפים גם בית המשפט לענייני משפחה ואנשי המקצוע של שירותי הרווחה כדלהלן: בהחלטת בית המשפט מתאריך 21.1.2010 הביעה השופטת עת עמדתה "בפני בקשה שיש בה כדי להצביע על אופן ההתנהלות של שני הצדדים אשר הינו במנותק מטובתו של הקטין.

הורי הקטין עסוקים במלחמות האחד כנגד השני ובקשה זו הינה דוגמא לכך שבשל מלחמה זו לא נעשים שיקולים אשר עניינם טובת הקטין".

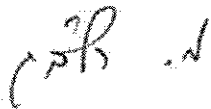
בתסקיר שירותי הרווחה מתאריך 20.9.2010 נכתב "לצערנו דו"ח התיאום ההורי נתן לגטימציה למה שראינו בעבר וההתרשמות של אנשי המקצוע היא שלאב צורך לשלוט, להיאבק לא להגיע לפשרות במטרה "לנצח במערכה" ובכל מה שקשור לילד הוא רוצה להיות הפוסק. אנו רואים התנהגות זאת של האב כהתנהגות בעייתית אשר גורמת להסלמה של הסכסוך".

במקרה שהצדדים מורדים זה בזו פוסק רבינו ירוחם (מישרים, נתיב כ"ג חלק ח) שיש לחייבם בגט.

בנוסף, יש להוסיף כסניף את דברי האגרות משה חיו"ד סימן ט"ו, וז"ל "ובדבר איש ואשה שזה הרבה שנים שליכא שלום בית, וכבר שנה וחצי דרים במקומות מופרדים, וכבר ישבו ב"ד חשוב ולא עלה בידם לעשות שלום ביניהם, וראינו גילוי דעת חתום מהב"ד שלא הועיל כל השתדלותם לעשות שלום, וכנראה מזה שהב"ד סובר שא"א לעשות שלום ביניהם, אז מדין התורה באופן כזה מוכרחין להתגרש ואין רשות לשום צד לעגן, לא הבעל את אשתו ולא האשה את הבעל, בשום עיכוב מצד תביעת ממון, אלא צריכים לילך לפני ב"ד לסדר התביעות בענייני ממון ולסדר נתינת וקבלת הגט".

על פי האמור, יש לחייב את הבעל במתן גט לאשתו ועל המזכירות לקבוע מועד לסידור גט בפני הרכב מלא.

ניתן ביום י"ז טבת תשע"ב
(12/1/2012)

הרב מרדכי רלביג - דיין

הרב יקותיאל כהן – אב"ד

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי אשדוד

תיק מספר : 28755/2
ט"ז טבת התשע"ב : תאריך :
11/1/2012
נחום מיכל : צד א'
034905158 : ת.ז.
נחום אלון : צד ב'
023772965 : ת.ז.
גירושין : הנדון :

בי"ה
בפני כבוד הדיינים :
הרב מיכאל צדוק - דיין

נימוקי דעת המיעוט

ראיתי מה שכתב חברי הרה"ג רלב"ג שליט"א וחולק אני על ראיותיו ומסקנותיו.

העובדות העולות מהתומר המצוי בתיק הם כדלהלן:

- א. הצדדים החליטו להינשא, ערכו מסיבת חתונה שלאחריה התפתחה לסכסוך בן הבעל לחמותו-אם האשה, בחשד לגנבת מתנות-צ'קים, הצדדים נפרדו ולאחר מכן חידשו את תוכנית נישואיהם.
- ב. הצדדים נישאו ביום 27/12/07, עברו לארה"ב וחיו יחדיו כשנה.
- ג. האשה העידה כי מראשית נישואיהם הבעל נהג לקחתה למסעדות ולמקומות בילוי, הבעל לקח את אשתו לחופשה גדולה באיי בהמס.
- ד. הבעל שכנע את אשתו כי תלך למכון כושר ואכן הלכה לשם קבוע עם בת הרב בן זקן.
- ה. בפני ביה"ד הופיעו עדים, הרב בן זקן ומר פישמן שהתרשמו כי היחסים בין בני הזוג מצוינים עם הרבה חוש הומור כבוד וכיף כאמור בפרוטוקול ביה"ד מיום 30/8/10 מעמ' 245 והלאה.
- ו. מתסקיר פקידת הסעד מיום 7/6/10 ניתן ללמוד על יחסה של האשה לבעלה כאמור שם "מיכל אהבה את הכריזמה של אלון ... אהבה את שמחת החיים שלו... כשאביה עבר אירוע מוחי, אלון תמך בה, עמד לצידה, היא הרגישה מלאת חוזק וביטחון...".
- ז. האשה שלחה אימלי"ם לבעלה וחברותיה שעולה מתוכם כי היא נהנית מחיי נישואיה ומכנה את בעלה יקירי.
- ח. האשה תמכה כלכלית באימה ומידי חודש העבירה לחשבונה סכום נכבד.
- ט. אם האשה התעמתה עם הבעל כאשר התאכסנה בביקורה אצל בתה לאחר הלידה ובסופו של דבר גורשה מהבית ע"י הבעל.
- י. בעדותה אמרה אם האשה אכן אמרה לבעל כי מבעל מתגרשים ומאמא לא וכי אקט גירושיה מבית ביתה ע"י בעלה היתה השפלה גדולה עבורה.
- יא. הצדדים ניהלו מאבקים משפטיים נוקשים בנושאים מגורי הקטין ע"פ אמנת האג ומשמורת הסדרי ראייה.
- יב. האשה הודתה בחקירתה ביום 15/2/09 כי לא היתה כלפיה אלימות פיזית, מלבד לחץ אשר נהג הבעל להפעיל עליה כאשר רצה שתקבל את דעתו.
- יג. טענת האשה כי לבעל עבר פלילי מעולם לא הוכחה.

מדינת ישראל

יד. האשה לא הביאה הוכחה או מימצא ראיתי ישיר כל שהוא לטענתה כי הבעל התנהג אליה באופן בלתי ראוי.

דיון:

הצדדים ניהלו דיונים בנושא הגירושין ובמקביל בנושאים הקשורים לקטין הן בנושא אמנת האג והן בנושא משמורת והסדרי ראייה, במבט שטחי הגבולות היטשטשו והתערבבו כאשר הנושאים הקשורים לקטין הפכו להיות לב ליבו של הסכסוך הביני-זוגי.

לא מפתיע יהיה לגלות כי כאשר מבודדים את כל האסמכתאות העובדתיות שמביא ב"כ האשה להוכיח כי הבעל נוקשה ועקשן, ימצא כי כל האסמכתאות מתייחסות ונוגעות לנושא הקטין בלבד כמוכח לקמן.

מעיון בדברי הימים של הסכסוך עולה כי הטענה הראשונה של האשה כלפי בעלה היה כי כלה אותה בארה"ב ולא התיר לה לנסוע לבקר את אביה ששכב על ערש דווי. לאחר חקירה הודתה האשה כי כוונתה היתה לכך שבקשה לטוס לבקר אביה עם בנה הקטין בן השבועיים, כאשר הבעל מתנגד לכך מטעמי בריאותו וביטחונו של הקטין, אך האשה היתה חופשייה לטוס לביקור, כאמור דאגתו המובנת והכנה של האב לבנו יצרה מחלוקת בין הצדדים, ועל זה הדרך המאבקים המשפטיים בערכאות השונות וההתנצחויות המשפטיות סבבו כולם אודות הקטין.

ואם ישאל השואל מדוע הבעל נאבק משפטית באופן כה בוטה ואובססיבי בענין אמנת האג ומשמורת והסדרי ראייה? ההסבר העיקרי המשתמע הוא כי כפי שיוכח לקמן סבור האב כי הצלת ביתו וזוגיותו תלויה בהפרדת אשתו מאמה, ואין כמו פסיקה כי האשה חטפה את הקטין ועליה להחזירו לארה"ב בכדי לשרת את המטרה להפריד את האשה מאמה, שעל כרחיה היתה עשויה להיפרד מאמה ולחזור לארה"ב ואז היתה מתאפשרת ההזדמנות לחדש את הזוגיות ושל"ב ובנידון המשמורת והסדרי הראייה, הנה כמוכח מדוחות עו"ס הרווחה, האב מסור ביותר לבנו וקימת בניהם אינטגרציה מצוינת וגם האם מכירה בתרומה החשובה של האב לבנו ובמעורבותו הגדולה בהתפתחותו של הבן מכל הבחינות, לטענתו של האב, למעלה משנה הצדדים משתפים פעולה באופן אידיאלי בנושא הסדרי הראייה וכל הנדרש לקטין, טענתו נתמכת בכך שאכן ביה"ד לא נדרש כלל להתערב בנושא הסדרי הראייה והכרוך בכך למעלה משנה, מאז שנפסק התאום ההורי ברעש גדול.

והדבר מעורר פליאה כיצד ומה השתנה בין הצדדים, הרי הם כלל לא הסתדרו עד כדי כך שאפילו המתאמת הורית התפטרה מתוך ייאוש והודאה בכישלונה? לדעתי אין מנוס מלקבוע כי הגדרת המשמורן הפכה בידי האשה לקלף מיקוח במאבקה עם האב לקבלת גיטה, לאמור תן וקח, תן גט וקח משמורת משותפת, זאת אומרת, כיום הצדדים מתנהלים בכל הקשור לקטין מתוך ראית טובתו, באופן משותף כמשמורת משותפת אולם ללא ההגדרה המשפטית, כאשר האשה, בתום המאבקים המשפטיים "זכתה" לקבל את הזכות להיות המשמורן היחיד.

האשה ראתה לנכון להיאבק דרך המתאמת ההורית בקביעת ביה"ד להשוואת הסדרי הראייה של האב, כדי לקבל לידיה את השליטה על הקטין, כדי להחזיק בידיה קלף, אולי הקלף היחיד, שבעזרתו ובחליפתו תוכל להערכתה לקבל את גיטה, ואמנם בדיון ביום 24/11/11 השמיע האב הקלטה בה נשמעה אומרת לאב כי תסכים שיקבל משמורת משותפת, בהתנגדותו של ב"כ לשאלה זו הסביר כי במסגרת משא ומתן שמנהלים

מדינת ישראל

הצדדים הסכימה האשה למשמורת משותפת בכדי למחוק כתב תביעה שעומד נגדה בארה"ב על חטיפת קטין.

לדברי ב"כ בסופו של יום לא הגיעו הצדדים להסכמה והאשה נאלצה לשכור שרותי עו"ד יקרים בארה"ב כדי למחוק את התביעה שכנגדה שם. אני מניח, והדבר מבוסס על המשא ומתן בין הצדדים שהתנהל באוגוסט האחרון ביה"ד, כי האשה לא הסכימה למשמורת משותפת בתמורה למחיקת התביעה בארה"ב בלבד, אלא תבעה שהתמורה תכלול גם את קבלת גיטה, לטעמה של האשה היא מחזיקה בקלף יקר, יקר מאוד והיא לא תמהר לאבדו ולהמירו בנוזיד עדשים של דולרים. הבעל לא יכל לקבל את התנאי, האכזרי לטעמו, שתבעה האשה ולכן לא הגיעו הצדדים להסכם למשמורת משותפת.

אין ספק, וכפי שהביעו זאת גורמי הרווחה, שוב ושוב, האשה מטפלת יפה בילד, קשובה לצרכיו ורואה לנגד עיניה את טובת הקטין. כיצד א"כ ניתן להבין את התנהלותה בעמדתה כי תסכים למשמורת משותפת בעבור קבלת גיטה? איפה נעלם לפתע טובת הקטין?

אלא ודאי כאמור, לא נחשדת האשה בהקרבת טובת בנה בעבור גיטה, אלא יודעת היא, גם יודעת, שלבנה אב אוהב ומסור ביותר, וכי לקטין ירווח במשמורת משותפת, והיא טובתו ואושרו, אולם רוצה היא להרוויח את טובתה ואושרה" בהסכמתה הפורמלית למשמורת המשותפת. כאמור שדה המערכה בין הצדדים ניטש סביב הקטין מתחלה ועד סוף, אם לא יזיק לו לטוס בגיל 8 שבועות, אמנת האג, הסדרי ראייה, מסגרת חינוכית ומשמורת.

מנגד בנושא הזוגיות – שהוא לב ליבו של הנושא הנשטט בפני ביה"ד הודתה האשה לשאלת ביה"ד ביום כא' שבט תשס"ט 15/2/09 "האם היו כלפיך אלימות פיזית"? וענתה לא, אולם היו שכנועים ולחץ דעותיו, וזו שחיקה" לאמור הבעל לא הכה, לא הדף ולא טרק, לא איים ולא קילל, לא השפיל ולא זלזל, אלא, בחילוקי דעות שבין הצדדים היה נוהג לשכנע וללחוץ לקבל את דעתו ועמדתו.

נדמה לי, שהאשה, במשפט שאמרה, קלעה למטרה והגדירה יפה את בעלה, אכן הוא עומד על דעתו ועמדתו, ניתן אפילו לומר נאבק על אמונתו.

הבעל מאמין בכל ליבו כי אבן הנגף העומדת לו, המכשול שעומד כנגדו להשגת שלום ביתו, היא אם האשה, ותולה זאת בשנאה התהומית שרוחשת לו אשה זו, כידוע סכסוך פרץ בניהם, כבר ממסיבת החינה, והמשיך בכך שהאשה עברה להתגורר בארה"ב עם בעלה ובכך קרע את הבת מאמה הקשורה אליה באופן מיוחד שכולל הפרשה משכורת ותמיכה כלכלית שלה, באימה.

בסכסוך שפרץ בין הבעל לאם האשה כאשר התגוררה אצלו בדירה בארה"ב, וכלה, תרתי משמע, בגירוש אם האשה חזרה לארץ ישראל, השפלה קשה מבחינתה של אם האשה, כפי שהביעה זאת בעדותה בביה"ד, דבר שיצר איבת עולם בינה לבין חתנה וכלתה אליו הרעה, להשיב לו ולנקום בו בגרושי ביתה ממנו.

האבסורד הוא שהבעל בטובו המשיך "לתרום" לקשר המיוחד שבין אשתו לאימה בכך שאפשר לה להמשיך לתמוך כלכלית באימה ולהפריש לה חלק ניכר ממשכורתה גם לאחר נישואיה.

האשה קשורה היתה לשני אנשים היקרים לה, אימה ובעלה כפי שתיארה זו באימל מיום 29/10/08 "אני לא מאחלת לך להיות במקומי ולהיות בין שני האנשים הכי יקרים לך, שלא מפסיקים לפגוע האחד בשני ואתה קרוב בניהם ואתה יודע כמה כל

מדינת ישראל

אחד מהם הוא באמת טוב רק שהשני הוציא ממנו את הרע... אני מתחננת אליך נשמתי... בבקשה יקירי זה חשוב לי...ראש חודש טוב, אוהבת מיכל" כמו כן הודתה בחקירתה כי בערב בריחתה בארה"ב קיימה יחסי אישות עם בעלה. בחקירתה, האשה הסבירה, כי אין ללמוד ולהסיק מנוסח האילמים ומיחסי האישות עכב הפרידה כי בין הצדדים שררו יחסים טובים ותקינים מאחר ולקראת הפרידה החד צדדית שלה, חיה היא "חיים כפולים" וכדי "להרדימו" ולהצליח לבצע את זממה, התנסתה בניסוחי קירבה וקיימה איתו כאמור יחסי אישות, סבור אני שאין לקבל את הסבריה של האשה.

ביטויי הקירבה באימליים שתוזרים על עצמם ויחסי האישות, דווקא יש בהם ללמד על יחסים טובים ותקינים ששררו בין הצדדים, אין כל עדות בכל החומר המצוי בתיק שתומך בגירסא ובהסברים של האשה.

לפנינו מעשים מפורשים של האשה שמלמדים על יחסים טובים ואידך גיסא אמתלא של האשה למעשים אלו.

הדבר דומה למובא בשו"ע יו"ד סימן קפה סעיף ג' ע"פ הרשב"א כי "ואם ראוה לובשת בגדים המיוחדים לימי נדותה ואח"כ אמרה טהורה אני, אע"פ שנתנה אמתלא לדבריה אינה נאמנת" ועיי"ש בש"ך סק"ה שכתב "דהרי היה די כשתאמר לו טמאה אני ולא היה לה ללבוש בגדי נדה" ול"ד לדלעיל סימן א' ס"ג בטבח שעשה סימן בראש הכבש, דהתם לא היה אפשר לו בענין אחר אבל הכא היה אפשר שתאמר מטאה אני ולא היה לה ללבוש בגדי נדה" ע"כ וה"ה בנידונו, שאם כדבריה לא היתה צריכה לשגר מיילים במיוחד כאשר משבצת בהם ביטויי קירבה, תוכן המיילים מלמד שאין הם הכרחיים ונובעים רק מתוך יחס קירבה טוב ואמיתי שקיים בין הצדדים ולכן מעשים אלו הם כאמור הביטוי האמיתי לקשר שבין הצדדים ואין לקבל את ההסבר הדחוק שטענה האשה.

האשה נקלעה למציאות קשה בה למעשה התבקשה לבחירה אכזרית, אחת מן השתים, או אימה או בעלה, היא בחרה באימה ובמצוותה מבקשת את גיטה, אין כאן עילה לגט ואף לא ריח גט.

אמנם ראוי ורצוי כי הבעל ילמד לקבל ולכבד את רצון אשתו ולפעול ככל שיותר לרצותה ולמחול על דעתו ועמדתו ולשם זה קיימים סדנאות ומטפלים שיודעים להקנות כלים לקבלת עמדות הצד שני, וזאת כדי לשפר את חיי הזוגיות והרגשת שיווין בין הצדדים, יחד עם זאת אין ללמוד על אופיו של הבעל מנוקשותו הבולטת בכל הקשור לקטין ובצורך שלו לשלוט ולא להגיע לפשרות, כפי שדווח ע"י שרותי הרווחה מאחר וכפי שנאמר הנוקשות מתייחסת בכל הקשור לקטין, כאשר, כפי שדווח ע"י אותם שרותי רווחה, טובת הקטין בלבד לנגד עניו של האב ולכן ככל שקשור לקטין האב מתקשה להגיע לפשרות, חלילה על חשבון טובת בנו כפי הבנתו, וכאמור אין להשליך מכך להתנהלותו של הבעל בינו לבין אשתו.

יש לדחות על הסף את עילת הגירושין כביכול שכתבה האשה כי רוצה להתגרש מאחר ובעלה רימה אותה שהסתיר ממנה את עברו הפלילי.

מלבד שהבעל הכחיש דבריה והאשה לא הוכיחה טענתה הרי ניכר כי האשה, בעוניה, אוספת מכל הנקרה בדרכה " מן הגורן ומן היקב" למען המטרה הנכספת.

שהרי גם אילו היו נכונים דבריה והבעל בעל עבר פלילי אין בכך לערער על הקידושין ואין בכך הטעיה ומקח טעות, וכי אדם שחזר בתשובה והסתיר עברו יחשבו נישואיו כמקח טעות, הרי הגמ' אומרת קידושין דף סב' במשנה אומרת "המקדש את האשה ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה... עשירה והרי היא עניה הרי זו מקודשת מפני שלא הטעתו" וכתב שם רש"י "שלא הטעתו" – "אלא הוא הטעה את עצמו. וכיון דלא פירש לאו כל כמיניה דהוה להו דברים שבלב".

מדינת ישראל

ויותר מכך, אומרת הגמ' שם דף מט ע"ב "ועל מנת שאני צדיק, אפילו רשע גמור מקודשת שמא הרחר תשובה בדעתו" ודון מיניה ואוקי באתרין שבנדון דידן האשה לא התנתה עם בעלה כי נשאת לו ע"מ שאין לו עבר פלילי וממילא לא הטעה אותה והקידושין גמורים הם.

מה עוד שניכר כי עילה מצאה לה בעלילה זו שהרי האשה לא העלתה טענה זו אלא לאחר שעזבה את בעלה וטסה למדינת ישראל בטענה כביכול שבעלה כלא אותה בארה"ב ולאחר שפנתה לגורם שמטפל באלימות במשפחה, זכתה דרכם לקבל את "המציאה" של עברו הפלילי כביכול של בעלה,

קביעת בית המשפט לענייני משפחה שקיבל את גרסת האשה על פני גרסת הבעל בנושא מקום המגורים המתוכנן, גם אילו נקבל קביעה זו, אין בה בכדי להשפיע ולבסס עילת גירושין, מאחר וטענה זו של האשה ניתן לסלק בקבלת הסכמת הבעל להתגורר במדינת ישראל.

לאור האמור לעיל תמוהה בעיני דברי חברי הרה"ג רלב"ג שליט"א בנימוקיו שהשווה נידונו לתשובת הרא"ש כלל לה' סימן ב' דשם מדובר באדם שרימה אשה בהטעיה שלא ניתן לסלקה ואין לה תרופה ולכן חשוב שעשה שלא כהוגן וחייב לגרשה, משא"כ בנידון דידן דודאי נסעה עם בעלה לארה"ב מרצון ויש מתלוקת מתי החזרה, מה עוד שכיום האשה בארץ וניתן כאמור לקבל הסכמת הבעל להמשיך להתגורר כמשפחה בישראל.

תמוהה יותר דברי חברי הרה"ג הנ"ל שהחיל על הבעל שבנידון דידן את דבר שו"ת התשב"ץ המדבר על "אדם קשה הרבה והיא אינה יכולה לסבול אותו לרוב הקטטות והמריבות, וגם הוא מרעיבה עד שהיא שנאה א החיים".

קשה מאוד להשוות נידון התשב"ץ לזוג שבנדונו שנהג לבלות במסעדות ובחופשה בבהמס והאשה מכנה בעלה במילים בשם יקירי, ונשמתי וחותמת אוהבת.

גם אילו נקבל את עמדתו של הרה"ג רלב"ג שליט"א ביחס לאופי הבעל ותכונותיו, הנה טרם קביעה כי הבעל חייב לגרש את אשתו, חובה על ביה"ד ושומה עליו להקדים ולהתרות בבעל לחזור בו מדרכו הנלוזה ולתת לו הזדמנות לתקן את דרכו והתנהגותו, שהרי הדוגמאות המובאות בשו"ע אבה"ע סימן קנ"ד המושוות לבעל פוליפוס, כרועה זונות ובעל המכה את אשתו, אין מחייבים הבעל בגט אלא אם מוחזק בכך ועומד במרדו לאחר שהותרה ע"י ביה"ד.

וזאת ע"פ המובא בפד"ר ח' בפסק דין שנכתב ע"י כבוד הדיינים ורנר, אזולאי וצימבליסט והביאו שם את דברי האגודה שהם מקור דברי הרמ"א האמור בשו"ע אהע"ז סימן קנ"ד ס"א "מי הוא רועה זונות ואשתו קובלת עליו, אם יש עדות בדבר... יש אומרים שכופין אותו להוציא".

ובספר האגודה יבמות פרק הבא על יבמתו בסוף דבריו כתב "היכא דאיכא סהדי או שהודה מעצמו כייפינן ליה להוציא" והנה הגאון "החכם צבי" בתשובותיו סימן קל"ג כתב "ודברי חדושי האגודה שהביא הרב רמ"א אינם ענין לכאן, שהתם ברועה זונות ומוחזק לכך ועומד במרדו, ומטעם שכתב בעל האגודה דרועה זונות יאבד הון וסופו לא יהיה בידו לפרנסה, ואף שאין דעתי נוחה בטעם זה שיהא נידון על שם סופו כבן סורר ומורה דחידוש הוא, מ"מ אפילו לדברי האגודה אין הדברים אמורים אלא במוחזק לכך, ולענ"ד הוא צריך ג"כ התראה אפילו לדעת בעל האגודה... הכא בלהוציא כתובה מיד הבעל על אחת כמה וכמה דצריך התראה... וזה ברור בעיני אף לפי דעת האגודה... ועוד שהרי שב בתשובה ורוצה לקבל עליו דברי חברות ואפילו היה מומר גמור אם לא כפווה עד ששב לדת ישראל, ודאי שאף האומרים לכוף, יודו כיון דלא כפווה בעודו בהמרתו, כיו שחזר בו שוב אין לכופו ומש"כ ברועה זונות שבא לשוב בתשובה שאף בעל האגודה מודה שאין כופין אם לא שעבר על קבלתו פעם ושתים, ודבר פשוט הוא שאין דבר העומד בפני התשובה "עכ"ל ה"חכם צבי".

מדינת ישראל

אמנם הבעל צריך ללמוד יותר להתחשב בבת זוגו ולכבד את דעתה ורצונותיה אולם מכאן ועד להגדרת הבעל כ"מוכה שחין" כמובא בשו"ת התשב"ץ האמור הדרך רחוקה מאוד.

מכל האמור לעיל עולה כי לאשה אין עילת גירושין לחייב הבעל בגירושין ולכן יש לדחות את תביעת הגירושין שהגישה האשה, ולמעשה האשה בהתנהגותה מורדת בבעלה.

כאמור האשה, מצויה בצרה, היא קרועה בין אימה לבעלה, וכפי שביטאה זאת יפה במייל מיום 29/10/08 "להיות בין שני האנשים הכי יקרים לך... ואתה קרוע ביניהם" בברירה האכזרית שהציבה לה אימה לבחור בינה לבין בעלה, בוחרת ומבכרת האשה את אימה על פני בעלה, כאשר בצעד זה חורצת היא גם את גורלו של בנה לגדול להורים גרושים עם כל המשמעויות והמחיר הכרוך בכך, ומקריבה את בנה על מזבח השנאה של אימה.

גם כיום עדיין לא מאוחר וניתן לפעול לשיקום ההריסות באופן מדורג הכולל טיפול זוגי ומשפחתי גם במעגלים הרחבים של המשפחה באם תסכים לכך האשה,

עוד יותר תמוהים דברי חברי הרה"ג רלב"ג שליט"א שקבע כי התנהלותו הנוקשה של הבעל מלמדת כי אין פיו ולבו שווים ובעצם הוא מורד באשתו ואין הוא רוצה בה ולכן יש לחייבו לגרש את אשתו.

כאמור לעיל התנהלותו הנוקשה, ובמיוחד המשפטית, היתה למען טובת בנו ואין להקיש מכאן על יחסו לאשתו ורצונו הכנה להציל את ביתו וכפי שהביע זאת היטב בסיכומיו.

ועל כל פנים, ביה"ד קורא לאשה להיעתר להצעת ביה"ד מקדמת דנא למגורים זמניים שלה עם בנה על חשבון בעלה מחוץ למגורי אימה כדי למצות את הניסיון מצידו של בעלה להחזרת שלו"ב וכפי שאמר הבעל, עוד בדיון הראשון כי לא יחזיק את האשה לנצח וכי לאחר שישתכנע שאין תקווה עם אשה זו, יתן לה את גיטה.

סבור אני שאכן האשה נחושה בדעתה להתגרש, היא כאמור בחרה באימה על פני בעלה ומעגנת את עצמה אולם לא ניתן להחזיק אשה בכח וזאת גם יודע הבעל, אולם מבקש הוא כי יעשה הניסיון והצעד ע"פ התווית ביה"ד, שעל פיו ישתכנע ויגיע גם הוא למסקנה הכאוה כי אין מנוס מלתת לה את גיטה ולפתוח בחיים חדשים.

ניתן ביום ט"ז טבת התשע"ב

11/1/2012

הרב מיכאל צדוק - דיין

העתק מתאים למקור

יעקב בן חמו
המזכיר הראשי